

— A mi ni makac!

— Pa da je bilo samo ni makac! »Superbi« se probilo dno, pa smo se slijedeći dan prekricali na drugu galiju, što je slučajno mimo plovila.

— Kazivali su, da se je »Superba«, onako nasadena na mjestu raspala.

— Bogu hvala, kad smo se mi spasili! Još i sad me trnci prođu, kad pomislim, da smo mogli poginuti od uskočkog mušketa, da je došlo do okršaja.

— Hvala mu budi i slava! — dometne Marko i dotakne se desnom svoje mornarske kape.

Nasta kratka stanka. Na pramcu su se još uvijek mučili sidrom.

Tad će opet Božo:

— Ja mislim, da će Senjani uvijek prevariti Mlečane na moru.

— Pa to je i naravski. Senjani su rođeni pomorci. Ljudi od zanata.

— Nisu kod njih plemenitaši prvi na brodu.

— Može, bolan, i plemenita roda čovjek da postane valjan pomorac. Ali ovi naši na brodu, kao da ne znaju, je li more slano!

— Ja se tomu ne čudim.

— Ne čudim se ni ja. Po Bogu brate, budimo pravedni! Ne vidiš li i sam, kako se vježbaju u pomorstvu ovi naši plemići od krme!⁵⁾

— Vidim, što ne bi vidio! Je li lijepo vrijeme, a more kao ulje, šeću po palubi; zanjiše li se malo brod, a oni bježe u kvadrat, pa se valjaju po dušecima.

— I tako ti se oni vježbaju da postanu, kad na njima bude red, komesi pa i nadkomesi!

— Pa da bježe iz luke u luku kao evo i mi!

Marko se sad opet izdigne da vidi, je li već sidro vani. Mornari su se znojili, ali je išlo teško. U ono naime doba nije bilo na brodu stroja, koji bi olakšao ljudima takav trud.

— Znaš što? — opet će Marko čučnuvši na užeta. — Meni se nekako čitava ova plovidba nekud ne sviđa.

— Ne sviđa se ni meni! — izvali Božo. — Komu bi se vraga mogao sviđati ovaj ropski život! Mi smo, doduše, na pogodbu. Kad mine ugovoreni rok, možemo se iskrcati. A šta bismo, molim te, kod kuće radili?

⁵⁾ Plemići od krme (tal. nobili di poppa), isto što su danas kadeti na brodu.